

KOPI

**DET KONGELIGE FORNYINGS-,
ADMINISTRASJONS- OG KIRKEDEPARTEMENT**

Sigurd Stridsklev
PB 121
1720 GREÅKER

Deres referanse

Vår referanse
201001397-/TMO

Dato
08.04.2010

**Klage på Konkurransetilsynets avgjørelse A2010-8 - avslag på
anmodning om inngrep mot Tilsynsrådet for advokatvirksomhet for
brudd på konkurranseloven § 10**

1. Innledning

Vi viser til din klage av 7. mars 2010 oversendt fra Konkurransetilsynet ved brev av 24. mars til Fornyings-, administrasjons- og kirke departementet (FAD). Klagen gjelder Konkurransetilsynets avgjørelse A2010-8 av 19. februar d.å. om avslag på anmodning om inngrep mot Tilsynsrådet for advokatvirksomhet (Tilsynsrådet) for brudd på konkurranseloven¹ § 10.

2. Sakens bakgrunn

Tilsynet mottok din henvendelse 5. desember 2009 om at Tilsynsrådet hadde brutt konkurranseloven § 10.

Tilsynsrådet er oppnevnt med hjemmel i domstolloven² § 225, og fører tilsyn med praktiserende advokater og rettshjelpere. Tilsynsrådet inngikk i januar 2002 en samarbeidsavtale om levering av revisjonstjenester med Stiansen & Co AS. Avtalen ble forlenget flere ganger. Bakgrunnen for klagen i foreliggende sak, var at Tilsynsrådet har erkjent at reglene om offentlige anskaffelser ikke ble fulgt ved inngåelsen av

¹ Lov 5. mars 2004 nr. 12 om konkurranse mellom foretak og kontroll med foretakssammenslutninger (konkurranseloven).

² Lov 13. august 1915 om domstolene (domstolloven).

samarbeidsavtalene, og at Klagenemnda for offentlige anskaffelser ved brev av 19. januar 2010 varslet Tilsynsrådet om illeggelse av overtredelsesgebyr for forholdet.³

Klager mente at Tilsynsrådet driver ervervsvirksomhet, jf. konkurranseloven § 2. Videre mente klager at anskaffelser av revisjonstjenester, uten å følge reglene om offentlige anskaffelser, innebærer en overtredelse av konkurranseloven § 10. Klager ba Konkurransetilsynet om å avklare om Tilsynsrådets ulovlige anskaffelser av revisjonstjenester faller inn under konkurranseloven § 10 annet ledd.

Konkurransetilsynet oppfattet henvendelsen fra klager som en anmodning om å gripe inn mot Tilsynsrådet for overtredelse av konkurranseloven § 10. Tilsynet viste til at det kan pålegge foretak eller sammenslutninger av foretak som overtrer forbudene i konkurranseloven § 10 og § 11 å bringe overtredelsen til opphør, jf. konkurranseloven § 12 første ledd. Videre viste tilsynet til at det mottar svært mange henvendelser om påståtte overtredelser av konkurranseloven § 10 og § 11. Konkurransetilsynet viste også til at det ikke har ressurser til å realitetsbehandle alle disse henvendelsene, og derfor har adgang til å avslå en anmodning om påbud om opphør på bakgrunn av en prioritetsvurdering, jf. konkurranseloven § 12 tredje ledd. Videre viste Konkurransetilsynet til at det har en betydelig skjønsmessig adgang til å prioritere sine ressurser og hvilke saker det finner hensiktsmessig å ta opp til behandling.

Tilsynet viste også til at det ikke tar stilling til om Tilsynsrådet utøver ervervsvirksomhet, jf. konkurranseloven § 2. Begrunnelsen for dette var at tilsynet, på bakgrunn av klagen og øvrige dokumenter, uansett vurderte det som lite sannsynlig at det forelå et brudd på konkurranseloven § 10 i denne saken. På denne bakgrunn fant Konkurransetilsynet ikke grunnlag for å prioritere ytterligere ressurser til videre behandling av saken. Tilsynet avsto derfor anmodningen om inngrep i avgjørelse A2010-8 av 19. februar d.å.

Avgjørelsen ble påklaget i brev av 7. mars 2010. I følge klager hadde tilsynet misforstått henvendelsen av 5. desember 2009. Klager mente å anmode tilsynet om å avklare om Tilsynsrådet var omfattet av konkurranseloven §§ 2 og 10. Klager mente at Tilsynsrådet driver ervervsvirksomhet, jf. konkurranseloven § 2 og således er omfattet av konkurranseloven § 10.

I brev av 24. mars 2010 vurderte Konkurransetilsynet klagen, men fant ikke grunnlag for å endre avgjørelsen A2010-8. Tilsynet viste til at det kun tar stilling til om vilkårene i konkurranseloven § 2 er oppfylt i konkrete saker, som det behandler i avgjørelse eller vedtak etter loven, eksempelvis om overtredelse av § 10 og/eller § 11. Tilsynet tar således ikke på selvstendig grunnlag stilling til om vilkårene i konkurranseloven § 2 anses som oppfylt, men gir generell veiledning om innholdet i bestemmelsen og relevante rettskilder. Konkurransetilsynet viste til at det gjorde klager oppmerksom på

---

³ Klagenemnda for offentlige anskaffelser sak 2009/229.

dette i telefonsamtale 18. mars d.å., men at klager i denne samtalen skal ha avslått veiledning fra tilsynet.

Tilsynet viste videre til at avgjørelsen A2010-8 ble begrunnet i ressursprioriteringer hos Konkurransetilsynet. Det ble i denne forbindelse blant annet lagt vekt på tilsynets foreløpige vurdering av mulighetene for at saken ville kunne føre til et inngrep, samt hvilke ressurser som ville ha vært nødvendig for å ta stilling til de materielle spørsmålene som saken reiste. Det ble også sett hen til Konkurransetilsynets overordnede prioriteringer i ulike markeder.

På denne bakgrunn oversendte Konkurransetilsynet klagen til FAD, jf. konkurranse-loven § 12 tredje ledd.

3. Departementets vurdering og konklusjon

Konkurranseloven § 12 første ledd gir Konkurransetilsynet mulighet til å pålegge foretak eller sammenslutninger av foretak som overtrer forbudene i konkurranse-loven § 10 eller § 11 og bringe overtredelsen til opphør. Et eventuelt pålegg kan være initiert av tilsynet selv, eller det kan foreligge en anmodning fra andre om at tilsynet skal gi et slikt pålegg.

Dersom Konkurransetilsynet avslår en anmodning om å gi pålegg om å bringe overtredelsen til opphør, skal tilsynet i henhold til konkurranse-loven § 12 tredje ledd begrunne avslaget. Avgjørelsen er gjenstand for klage til departementet. Departementet skal i disse sakene vurdere om tilsynets prioritering gir utrykk for en forsvarlig prioritering av Konkurransetilsynets ressurser og om avvisningen oppfyller kravene til begrunnelse i konkurranse-loven § 12 tredje ledd.

Konkurransetilsynet må i stor grad ha adgang til selv å vurdere hvordan det prioriterer sine ressurser mellom ulike saker. Det vil derfor sjelden være grunnlag for å oppheve en avgjørelse på grunn av uforsvarlig prioritering. Departementets viktigste oppgave vil derfor normalt være å kontrollere at begrunnelsen er grundig nok i forhold til lovens krav, og at den ikke lider av feil eller er mangelfull. Det vil si at Konkurransetilsynet som et minimum må redegjøre for hva som har gjort at tilsynet har valgt å avstå fra å treffe vedtak etter konkurranse-loven § 12.

Departementet prøver normalt ikke realiteten i nedprioriteringssaker. Dersom departementet opphever tilsynets avgjørelse, blir den returnert til tilsynet for ny behandling. Dette kan resultere i at saken blir avvist med en ny og mer fullstendig begrunnelse.

I denne saken har Konkurransetilsynet oppfattet henvendelsen fra klager som en anmodning om å gripe inn mot Tilsynsrådet for overtredelse av konkurranse-loven § 10. Tilsynet har ikke tatt stilling til om Tilsynsrådet utøver ervervsvirksomhet, jf. konkurranse-loven § 2. Begrunnelsen for dette er at tilsynet, på bakgrunn av klagen og øvrige

dokumenter i saken, uansett vurderer det som lite sannsynlig at det forligger et brudd på konkurranseloven § 10. Tilsynet tar således kun stilling til om vilkårene i konkurranseloven § 2 er oppfylt i konkrete saker, som det behandler i avgjørelse eller vedtak etter loven. På denne bakgrunn har Konkurransetilsynet ikke funnet grunnlag for å prioritere ytterligere ressurser til videre behandling av saken, og avslår derfor anmodningen om inngrep fra klager i avgjørelse A2010-8 av 19. februar d.å. Tilsynet har for øvrig gitt klager generell veiledning om innholdet i konkurranseloven § 2 og relevante rettskilder.

Etter departementets vurdering har Konkurransetilsynet i denne saken vurdert de spørsmål som anmodningen om pålegg om opphør ga grunnlag for. Departementet har ingen innvendinger mot Konkurransetilsynets begrunnelse og konklusjon. Videre finner FAD at Konkurransetilsynets nedprioritering i denne saken er forsvarlig.

På bakgrunn av ovennevnte har Fornynings-, administrasjons- og kirke departementet truffet følgende vedtak:

Klagen fra Sigurd Stridsklev over Konkurransetilsynets avgjørelse A2010-8 av 19. februar 2010 tas ikke til følge.

Med hilsen

Steinar Undrum (e.f.)
avdelingsdirektør

Therese Motzfeldt
seniorrådgiver

Kopi: Konkurransetilsynet.